

Тобто держава оплачує студентам бюджетної форми навчання освіти, а вони з часом виїжджають за кордон та не приносять доходів у державну скарбницю, не сплачують податків. Нашій державі вкрай не вистачає високо кваліфікованих спеціалістів, які б змогли підняти рівень життя країни у всіх галузях.

Якщо користуватися послугами агентств, щоб виїхати за кордон, то це потребує багато коштів, щоб оплатити їх роботу. Але з іншого боку вони надають вам більше гарантій, ви не будете почувати себе покинутим у чужій країні, можливо, вони нададуть вам страховку та інші послуги для безпечної праці та проживання на чужині [3].

Отже, еміграція з України є чи не найсерйознішою державною проблемою. Соціологічні дослідження показують, що молодь емігрує зазвичай через такі причини: кращі соціально-економічні умови для життя, працевлаштування та краща заробітна плата, заради здобування престижнішої освіти. Але, на жаль, законодавча та виконавча влада не реагують на застереження науковців. На державному рівні не ухвалюються ефективні заходи, спрямовані на те, щоб українці не тільки не виїздили за кордон, а, навпаки, поверталися на батьківщину. Влада повинна робити все для того, щоб країна процвітала. Молодь не хотіла покидати державу, а іноземці навпаки хотіли жити в такій державі як наша. Нам потрібно брати досвід у країн сусідів, адже вони є більш розвиненими.

1. Бойко А.И. Брусникина С.Н. Статистическое изучение миграции населения. – М., 2010.

2. Ивахнюк И.В. Международная трудовая миграция. – М., 2009.

3. Реформування економіки України як фактор забезпечення сталого розвитку. Матеріали XI Всеукраїнської наукової студентської Інтернет-конференції, м. Чернівці, 31 березня 2017 р.

Плескачова Владислава Сергіївна
Пархоменко Анастасія Олегівна
курсанти факультету підготовки
фахівців для органів досудового
розслідування ДДУВС

Науковий керівник –
доцент кафедри філософії та політології,
к.філос.н., доц. **Підлісний М. М.**

ПРОБЛЕМИ ЕКСТРЕМІЗМУ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Жертвами діяльності екстремістських організацій в Україні все частіше ставали члени так званих видимих меншин. Переважно мігрантів з країн Африки, Азії, Близького Сходу та Кавказу, а також іноземні студенти та навіть

члени дипломатичних місій. Масштаби міграції в Україні часто перебільшують, проте виник «Рух проти нелегальної міграції», який відмітився організацією маршів під гаслами расистського, ксенофобського та інколи антисемітського змісту. Такі організації не мали офіційної реєстрації, проте деякі їхні акції (в Києві та Харкові) були заборонені, а громадський порядок під час їх проведення забезпечували поліцейські загони [1].

Людина стає особистістю в процесі соціалізації. Початкові стадії виховання він отримує в сім'ї. Так що основний заклад мислення відбувається саме в головній осередку суспільства. Однак, школа так само бере на себе виховну функцію. У школах соціальні педагоги повинні брати на себе відповідальність за моральне виховання своїх учнів.

Якщо розглянути соціальний портрет екстреміста серед молоді, то таких людей можна поділити на два типи:

- молодь, у яких ще не з'явилися екстремістські нахили;
- молодь, у яких вже сформувалося екстремістський світогляд.

У першому випадку, такі підлітки, які не мають протизаконного настрою, будуть добровільними для соціальної роботи. Завданням соціальної роботи з ними буде створення такого толерантного світогляду, в якому буде відсутній ідеї екстремістського початку.

А ось з підлітками, у яких вже сформувалося екстремістські погляди, буде вже складніше.

Екстремісти як клієнти соціальної роботи мають свій портрет. Так як ці люди не добровільно спрямовані до соціального працівника вони можуть проявляти агресивність і з ними важко налагодити взаємодію. Така молодь ще називається "важка". Вони не довірливі і можуть проявляти опір. В такому випадку треба діяти нестандартно і соціальному працівнику треба демонструвати свою корисність. Таким чином, метою соціальної роботи з такими агресивно налаштованими особами є організація роботи таким чином, щоб знизити небезпеку від непередбачуваної поведінки [2].

Ми пропонуємо розглянути наступні рекомендації щодо запобігання екстремізму, а саме слід впровадити неконфліктних методик вирішення проблемних питань. В Україні повинна сформуватися нова культура дискурсу, яка враховує потреби і цінності різних соціальних груп. Інститути громадянського суспільства повинні сприяти освітніми програмами з урахуванням світового досвіду використання конфліктів як умови подальшого конструктивного розвитку, а не ескалації насильства і агресії.

Найпоширенішою проблемою на сьогоднішній день є реабілітація та адаптація біженців та учасників бойових дій. Ми вважаємо, що необхідно знайти оптимальні моделі соціальної адаптації та реабілітації для таких осіб. Потрібно надати системну допомогу психологічного характеру, включити цих громадян в суспільне життя, надати вільну можливість висловлювати свої погляди, цінності, максимально полегшити період входження в соціальне життя на нових територіях. Як один з методів роботи можна застосовувати

культурно-мистецькі засоби для впливу на формування громадської думки через документальне та художнє кіно, соціальну рекламу, реалізацію арт-проектів. Потрібно знайти і забезпечити художніми засобами зв'язку між позитивними досягненнями в історії України і конструктивними шляхами вирішення проблем сучасності, використовувати енергію попередніх поколінь видатних українців для нових звершень і досягнень.

І остання, але швидше за все найголовніша, рекомендація це те, що слід здійснювати на постійній основі моніторинг проявів екстремізму для виявлення і профілактики загроз безпеки громадян. Дослідження екстремізму в Україні має врахувати міжнародний досвід з профілактики та реагування на прояви екстремізму. Узагальнення цього досвіду, напрацювань вітчизняних учених і експертів повинні сформувані розуміння динаміки показників екстремів, на основі чого будуть розроблені ефективні моделі реагування на прояви екстремізму в умовах сучасної світової тенденції прояву агресії та насильства. Інноваційні технології і наукові моделі індикації та класифікації екстремізму в усіх аспектах суспільного життя повинні неухильно враховуватися при прийнятті рішень інститутами влади [3].

1. Інтернет ресурс: http://gazeta.zn.ua/LAW/diskriminatsiya_problema_bez_perspektiv.html.

2. Інтернет ресурс: <http://kdm44.ru/pages/main/tkstremizm.html>.

3. Зубок Ю.Л., Чупров В.И. Молодежный экстремизм. Сущность, особенности, проявления // Социс. – 2008. - № 4. С. 31-41.

Проданов Ігор Володимирович
курсант факультету підготовки
фахівців для органів досудового
розслідування ДДУВС

Науковий керівник –
доцент кафедри філософії
та політології, к.психол.н., доц.

Шинкаренко І.О.

НОРМАТИВНА РЕГУЛЯЦІЯ ПОВЕДІНКИ ТА ЗАСВОЄННЯ ОСОБИСТІСТЮ СОЦІАЛЬНИХ НОРМ

Нормативна регуляція поведінки – регулювання поведінки суб'єкта з боку соціальних норм, прийнятих в суспільстві чи групі або ж засвоєних ним у ході життя [1].

Людина як особистість формується під впливом системи соціальних відносин, у яку вона включена. Особистість – носій свідомості з індивідуально-типовою структурою психологічних властивостей та якостей, що вибірко-